

gifter ved de i § 5 af Lov af 6te Juli 1867 om Afløsning af de ved Demarcationslinien om Kjøbenhavn paalagte Indskrænkninger m. m. omhandlede Expropriationer".

(Sjfr. Bilagene til 3die Behandling af Finantsloven for 18⁶⁹/70.)

Udvalget antager ikke, at der er Brug for et saadant Beløb i indeværende Finantsaar.

38) Fra Krigsministeriet har Udvalget endvidere modtaget følgende Skrivelse:

"Som nærmere begrundet i Ministeriets Skrivelse af 14de November d. A. vil der til Dækning af Erstatningsudgifter m. v. i Anledning af den i indeværende Aar afholdte Leirsamling ved Hald udfordres et Beløb af 6,300 Rd.

Da den ved Lov af 24de April d. A. til Anskaffelse af Leirmateriellet m. m. og Leirens Opførelse bevilgede Sum er afholdt under Contoen for andre og overordentlige Statsudgifter i Finantsloven for indeværende Finantsaar, maa man ansee det rettest, at de foranførte 6,300 Rd. søges bevilgede under den tilsvarende Conto paa det Rigsdagen forelagte Tillægsbevillingsforslag.

Med Genhold hertil tillader man sig at anmode det ærede Udvalg om til 2den Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1868—69 at ville stille fornødent Endringsforslag om, at § 18 („andre og overordentlige Statsudgifter") forhøjes med et Beløb af 6,300 Rd., der ønskes optaget paa en Conto med Benævnelsen:

"Erstatningsudgifter m. v. i Anledning af den i 1868 afholdte Leirsamling ved Hald." "

Udvalget skal ikke gjøre nogen Indvending imod Forslagets Realitet, men vilde have fundet det formelt rigtigere, at Beløbet havde været forlangt bevilget paa Krigsministeriets ordinære Budget.

39) Ligeledes har Udvalget modtaget følgende Skrivelse fra Krigsministeriet:

"Gierne af Kronborg Geværfabrik, de grevelige Schimmelmännste Fideicommissarvinger, ere af den Anskuelse, at Staten ligeoverfor Fideicommisset er forpligtet til at give Fabrikken Bestilling til et Beløb af 45,600 Rd. aarlig. Fideicommissarvingerne støtte denne Anskuelse i det Væsentlige paa det allerhøieste Skjøde af 3die Mai 1769 til Statmester, Friherre Schimmelmänn og paa de allerhøieste Resolutioner af 31te December 1819 og af 7de Marts 1820. De opfatte derhos Statens formeentlige Forpligtelse som gaaende ud paa, deels at der aarlig skal gives Fabrikken Bestilling til det nævnte Beløb, deels at den aarlige Bestilling skal omfatte nye Vaaben idetmindste i den Udstrækning, som er angiven i Skjødets § 8, og deels at der for manglende Bestilling skal ydes Fabrikken en Godtgjørelse af 5 1/2 Rd. af hver 7 1/2 Rd. eller 4 1/2 Rd. af hver 6 Rd., alt efter som Manglen angaaer nye Vaaben eller Reparationer.

Krigsministeriet anerkjender ikke ligeoverfor Fabrikken den af samme paaberaabte Forpligtelse, men det maa dog ansee det ønskeligt, at Spørgsmaalet om Eristentsen af et saadant Forpligtelsesforhold, med Hensyn til hvilket Fideicommissarvingernes og Krigsministeriets Anskuelser ere saa modsatte, kan komme til Afgjørelse, helst ad Mündelighedens Vej, saaledes at Staten kan frigjøres for, som hidtil, af humane Hensyn at skulle finde sig i de mange og væsentlige Ulemper, der have viist sig ved Bestillingerne hos Kronborg Geværfabrik, og saaledes at der ved Afgjørelsen tages et billigt Hensyn til, at Fabrikken mister et Arbejde, som dens Gierne have paaregnet som vedblivende.

Ministeriets Opmærksomhed har derfor i længere Tid været henvendt paa at søge